

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/257/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109234269
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kováč
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4109234269.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľky: N. I. X., bytom W. XX, T. proti odporcovi: J. X., bytom W. XX, T., adresa na doručovanie: G. X, Y., X. republika, právne zastúpený JUDr. Martinom Jánskym, advokátom so sídlom Štúrova 13, Nitra o úplné vylúčenie užívania bytu, takto sudcom JUDr. Jánom Kováčom

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.
Súd o náhrade trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom na začatie konania sa navrhovateľka domáhala rozhodnutia, aby súd úplne vylúčil odporcu z užívania trojizbového bytu č. XX nachádzajúceho sa na 3. poschodí, na W. ulici č. XX, T., súpisné číslo XXX, k.ú. X., parcela č. XXXX/X zapísanú Sprava katastra Nitra, na LV č. XXXX až do doby vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím zo strany odporcu ako bývalého manžela k rozvedenej manželke.

Odporca žiadal návrh zamietnuť.

Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 17.01.2012 č.k. 15C/257/2009 - 255 rozhodol tak, že úplne vylúčil odporcu z užívania trojizbového bytu č. XX nachádzajúceho sa na 3. poschodí na adrese Lomnická XX, T., súpisné číslo XXX, k.ú. T. - X., parcely č. XXXX/X LV č. XXXX až do doby vyporiadania BSM. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 11.10.2012 č.k. 9Co/158/2012 - 291 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch napísal: Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala úplného vylúčenia odporcu z užívania trojizbového bytu č. XX, nachádzajúceho sa na treťom poschodí, na adrese W. XX, T., súp. č. XXX, k. ú. X., parc. č. XXXX/X, zapísanom G. katastra T. na LV č. XXXX až do doby vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Návrh odôvodnila tým, že s odporcom sú v rozvodnom konaní, pričom odporca chovanie voči nej a synovi vystupňoval až do protiprávneho a trestnoprávneho konania v snahe násillím dosiahnuť obnovenie manželského spolužitia. Odporca ju fyzicky napadol a spôsobil jej zranenia s dobou liečenia menej ako 14 dní. Odporca sa voči nej dopúšťal fyzického a psychického násillia, ich maloletého syna neoprávnene premiestnil do X. a vyhráža sa jej zabitím. Z uvedených dôvodov spoločné užívanie bytu s odporcom je absolútne neznesiteľné a nepredstaviteľné, preto žiadala odporcu z užívania bytu vylúčiť.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa úplne vylúčil odporcu J. X., nar. XX.XX.XXXX z užívania 3-izbového bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 3. poschodí na adrese W. XX, T., súpisné číslo XXX, k. ú. X., parc. č. XXXX/X, LV č. XXXX až do doby vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania 132,50 eura a to všetko do

3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3, § 123, § 144, § 146 ods. 1, 2, § 705a Občianskeho zákonníka a vykonaným dokazovaním považoval za preukázané, že účastníci konania sú bývalými manželmi. Ich manželstvo bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 29.06.2010, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 12. 2010. Účastníci konania zaniknuté BSM nevyporiadali dohodou a nebolo vyporiadané ani súdom. Účastníci konania sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - bytu č. 16, zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. X., obec T. a parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 382 m². Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 05. 11. 2009, č. k. 7C/229/2009-24 nariadil predbežné opatrenie a uložil odporcovi, aby dočasne, a to do právoplatného skončenia konania o vylúčenie odporu z užívania bytu, nevstupoval do 3-izbového bytu č. 16, nachádzajúceho sa na 3. poschodí na adrese W. XX v T., v bytovom dome súp. č. XXX, k. ú. X. na parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoría vo výmere XXX m², zapísaných na LV č. XXXX. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 18. 02. 2010, č. k. 6Co 50/2010-47 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Účastníci konania majú medzi sebou rôzne nedorozumenia a nezhody, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané vypočutím navrhovateľky a vypočutím odporcu, obsahom rozvodového spisu, ako aj obsahom spisov Obvodného úradu Nitra PK-XXXX/XXX, PK-XXXX/XXXX. Tieto skutočnosti mal súd za preukázané aj výpoveďami svedkov V., I. I. S. a Z. W., pričom súd tieto svedecké výpovede vyhodnotil ako pravdivé, lebo opak doteraz preukázaný nebol. Súd pritom bral do úvahy objektívne faktory - vzťah svedkov k účastníkom konania a pri hodnotení svedeckých výpovedí postupoval so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Svedkyňa Z. W. je matka navrhovateľky, svedok V. N. B. je strýkom navrhovateľky a svedok I. I. S. je v priateľskom pomere s účastníkmi konania. Uviedol, že vylúčenie spoluvlastníka z užívania spoločnej veci je výnimočným riešením. Ide o pomerne veľký zásah do jeho práv. Právo však musí chrániť slabšiu stranu aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva. Subjekt práv - odporca, ktorý zasahuje do práva druhého subjektu na pokojný a zdravý život je v tom, aby odporca bol obmedzený alebo úplne vylúčený zo svojho spoluvlastníckeho práva, a teda z takých práv, aké mu ako spoluvlastníkovi vyplývajú zo zákonných ustanovení § 123 a § 144 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka možno aplikovať aj v prípade takéhoto existujúceho násillia alebo jeho hrozby v čase, keď ešte trvá. Predmetný byt je v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch účastníkov konania ako bývalých manželov. Existuje tu fyzické násillie, ako aj hrozba násillím vo vzťahu odporcu voči navrhovateľke, teda ďalšie spolužitie je neznesiteľným, preto súd návrhu vyhovel. Podľa zákonného ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Súd mal preukázané, že k 17. 01. 2012 účastníci konania neboli manželmi. Ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka rieši nezhody o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva medzi manželmi. Zákonné ustanovenie § 705a Občianskeho zákonníka rieši spoločného užívateľa bytu. Súd dospel k záveru, že treba postupovať podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Správanie odporcu, ktorým odporca realizuje svoje určité právo, či povinnosť, dosiahol taký stupeň rozporu s dobrými mravmi, že je dôvodné použiť uvedenú sankciu voči odporcovi. Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia v sume 33 eur a za návrh 99,50 eura.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že v konaní došlo k vadám, ktoré môžu mať za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Súd konštatoval, že ustanovenie § 146 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka rieši nezhody medzi manželmi, pričom napriek tomu, že sporové strany už nie sú manželmi, toto ustanovenie aplikoval s odôvodnením, že toto ustanovenie je možné aj napriek vyslovenej prekážke aplikovať aj na tento stav, pokiaľ ohrozenie stále trvá. Súd sa nesprávne vysporiadal s otázkou stavu aktuálneho, či už okamihu podania žaloby, resp. okamihu rozhodnutia v súlade s ustanovením § 154 OSP. Súdu bolo pritom známe, že odporcovi bolo zrušené povolenie na pobyt cudzinca, a teda bol nútený opustiť Slovenskú republiku. Odporca na základe toho zmenil svoje trvalé bydlisko a ku dňu vyhlásenia rozsudku bol nahlásený k trvalému pobytu v X. republike. Je tiež zrejmé, že odporca opustil spoločnú domácnosť už v decembri 2007. Z uvedených dôvodov je splnenie základného hmotnoprávneho predpokladu aplikácie ustanovenia § 146 Občianskeho zákonníka vylúčené. Rovnako je vylúčená aj aplikácia ustanovenia § 705a Občianskeho zákonníka. V konaní sp. zn. 4T 39/2010 bol odporca spod obžaloby oslobodený. Viaceré oznámenia spáchanie priestupkov podané navrhovateľkou boli zastavené. Navrhovateľka podávaním neodôvodnených trestných oznámení zneužíva tieto inštitúty a kriminalizuje odporcu. V ostatných konaniach, ktoré neboli skončené, treba vychádzať z prezumpcie neviny odporcu. Súd ničím neodôvodnil, na základe čoho mal za zistené a preukázané, že je tu daná existencia alebo

hrozba násilia, ktoré by sa spolužitie účastníkov stalo neznesiteľným. V rozhodnutí súdu absentuje akékoľvek odôvodnenie, preto je napadnuté rozhodnutie pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Dobré mravy sú široký právny pojem, ktorý nie je v slovenskom právnom poriadku definovaný, preto odôvodnenie súdu, bez bližšieho a skutočného zaoberania sa prípadného rozporu s dobrými mravmi konania odporcu, ale aj navrhovateľky, neobstojí. Podľa súdu je daná existencia alebo hrozba násilia, preto má byť ďalšie spolužitie neznesiteľným, samo o sebe predpokladá, že účastníci konania majú spoločnú domácnosť, teda vychádza z predpokladu, že spoločne nežijú, pričom táto skutočnosť bola v konaní vyvrátená. V danom prípade nebolo preukázané, že by odporca konal v súlade s prejednávanou vecou vo vzťahu k navrhovateľke protiprávne. Súd sa mal zaoberať aj primeranosťou navrhovateľkou požadovanej ochrany na úkor práv odporcu, či aj toho, čoho sa navrhovateľka domáha, je v súlade so dobrými mravmi, či to je primerané alebo či nie je možné dosiahnuť to aj inými prostriedkami. S poukazom na uvedené uviedol, že súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, nesprávne ho posúdil a dospel aj k nesprávnym záverom, ktoré okrem toho aj náležite neodôvodnil. Ním konštatované zistenia nevyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a nevysporiadal sa so všetkými relevantnými skutočnosťami. Absencia dôvodov, na základe ktorých súd dospel k uvedenému záveru, predstavuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a zasahuje do základných práv odporcu ako účastníka konania, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrh zamietnuť a navrhovateľku zaviazat' k náhrade trov konania.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadrila navrhovateľka a uviedla, že predmetný byt patrí do BSM, pretože ich BSM nebolo vysporiadané. Keďže spolužitie s odporcom sa stalo neznesiteľným, s maloletým I. sa odsťahovala, v obave o ich zdravie a život, k jeho matke, aby ich ochránila pred odporcom, ktorý síce neuhrádzal náklady na byt, ale býval v ňom. Neustále psychické a fyzické násilie ju dostalo do pozície, kedy radšej opustila byt, ktorého bola spoluvlastníčkou, ako by si nechala ďalej ubližovať. Orgány činné v trestnom konaní sa stotožnili s jej názorom a obvinili odporcu zo spáchania viacerých trestných činov. To, že vyšetrovanie niektorých bolo následne zastavené alebo postúpené na prejednanie priestupku, alebo doposiaľ je v štádiu konania, nič nemení na fakte, že orgány činné v trestnom konaní, ako aj správne orgány mali rovnako ako aj ona názor, že konanie odporcu je protiprávne. Právny zástupca odporcu nebezpečné vyhrážanie a iné protiprávne konania odporcu bagatelizuje. Odporca ju straší tým, že maloletého I. opäť protiprávne premiestni do X., kde sú proti odporcovi, rovnako ako na Slovensku, vedené viaceré trestné konania. Uvedené vyhrážky odporca naplnil dňa 27. 11. 2011, kedy jej neodovzdal mal. I. v mieste a čase určenom rozhodnutím súdu a oznámil jej, že ho zadržáva v X., čím opätovne porušil jej práva matky a dopustil sa opäť občianskoprávneho únosu v zmysle R. dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, a uvedené bolo opäť podnetom pre orgány činné v trestnom konaní. Odporca momentálne býva v X. v dome u svojich rodičov. To, že predmetný byt momentálne neužíva, je spôsobené len vydaným právoplatným predbežným opatrením, ktoré to zakazuje. V žiadnom prípade toto rozhodnutie nie je možné považovať za bezprecedentný zásah do spoluvlastníckeho práva odporcu k bytu, pretože výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Tým, že odporca sa dopúšťal na nej nielen psychického, ale i fyzického násilia, výkonom práva užívať predmetný byt podstatne zasahoval do jej základných práv a slobôd, ako i do základných ľudských práv a slobôd jej maloletého syna I.. Čo sa týka zásahu do vlastníckeho práva odporcu, uviedla, že u odporcu o ať taký veľký zásah nejde, keďže sa dobrovoľne rozhodol, že bude bývať v X.. Konanie a výroky odporcu za posledné 3 roky v nej stále vzbudzujú obavu a strach z jeho osoby a spolužitie s odporcom, čo i len na krátky čas v jednom byte, je pre ňu a jej syna nemysliteľné a bolo by neznesiteľné. Predložené listinné dôkazy a výpovede svedkov dostatočne odôvodňujú rozhodnutie súdu, preto ho navrhla ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci na odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 OSP) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala úplného vylúčenia odporcu z užívania trojizbového bytu č. 16, nachádzajúceho sa na treťom poschodí, na adrese W. XX, T., súp. č. XXX, k. ú. X., parc. č. XXXX/X, zapísanom Správou katastra T. na LV č. XXXX až do doby vyporiadania bezpodielového

spoluvlastníctva manželov. Návrh odôvodnila protiprávnym a trestnoprávnym správaním odporcu voči nej a synovi.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéto násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo k bytu, patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne z jeho užívania vylúčiť.

Účelom úpravy podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je obmedzenie násillného správania manželov pri nezhodách o právach a povinnostiach, vyplývajúcich z ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom obmedzenie, resp. vylúčenie užívacieho práva prichádza do úvahy len vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti dochádza k fyzickému alebo psychickému násilliu, resp. k hrozbe takýmto násillím. Násillie nemusí vykazovať znaky trestného činu, postačí, ak pôjde o priestupok proti občianskemu spolužitiu. Predpokladom pre použitie vyššie uvedenej občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi je: a) existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu, b) existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte, c) existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia, čo i len hrozby takéto násillia, d) realizácia násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo v byte, nachádzajúcim sa v bezpodielovom spoluvlastníctve, e) neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z dôvodov uvedených písmenom c) a d). Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia musí mať značnú intenzitu, teda musí byť spôsobilé natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné. Od stupňa fyzického, či psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím, závisí aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom smere, či súd iba obmedzí užívacie právo jedného manžela k domu alebo k bytu, alebo či manžela, páchajúceho fyzické, či psychické násillie, z užívania domu alebo bytu úplne vylúči. Právo v takomto prípade chráni slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva. Ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka, avšak ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom dome či byte. Vzťahy medzi manželmi týkajúce sa bytu a domu z dôvodov uvedených v § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka možno na návrh jedného z nich upraviť aj dočasne, a to vydaním predbežného opatrenia (§ 76 OSP).

Podľa § 157 ods. 2 OSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia) (Uznesenie NS SR, sp. zn. 1 Cdo 4/2009 zo dňa 29. 06. 2010).

Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, podľa názoru odvolacieho súdu, nezodpovedá požiadavke vyplývajúcej z čl. 46 ods. 1 ústavy, v zmysle ktorej je aj s ohľadom na ustanovenie § 157 ods. 2 OSP povinnosťou súdov uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založili. Právne závery uvedené súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku sú nedostatočné, nepresvedčivé a nie sú preskúmateľné. Súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je totiž nepochybne aj požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami prípadu, ale aj s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie predmetného rozhodnutia súdu prvého stupňa uvedené atribúty nespĺňa. Odvolací súd z týchto dôvodov považoval jeho rozhodnutie za nezákonné a v rozpore s princípom spravodlivosti obsiahnutým v základnom práve na súdnu a inú právnu ochranu, preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude preto potrebné doplniť dokazovanie pripojením si všetkých priestupkových spisov, prípadne rozhodnutiami v nich a tiež pripojením trestných spisov za účelom posúdenia vzájomného správania sa účastníkov konania voči sebe, pretože preukázanie týchto skutočností je pre posúdenie veci rozhodujúce. Až po doplnení dokazovania v tomto smere bude možné opätovne vo veci rozhodnúť, pričom v rozhodnutí sa treba s rozhodnutiami súdu v trestných veciach účastníkov konania, ako aj v priestupkových veciach vyporiadať a odôvodniť, aký záver súd z týchto rozhodnutí vyvodil, teda odôvodniť, z akého konkrétneho správania odporcu súd dospel k záveru, že v danej veci je daná existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia, čo i len hrozby takéhoto násillia. Vec je tiež potrebné aj dostatočne právne odôvodniť. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku citoval aj ustanovenie § 705a, ako aj § 123, § 144 a § 146 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že zistený skutkový stav treba posúdiť podľa citovaných zákonných ustanovení. Na druhej strane však uviedol, že ustanovenie § 705a Občianskeho zákonníka rieši spoločného užívateľa bytu a ustanovenie § 146 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka rieši nezhody o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva medzi manželmi, preto je toho názoru, že treba postupovať podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa s takýmto právnym záverom súdu prvého stupňa v celom rozsahu nestotožňuje. Ustanovenie § 705a Občianskeho zákonníka v danej veci nie je možné aplikovať z dôvodu, že toto ustanovenie upravuje obmedzenie alebo vylúčenie z užívania bytu vo vzťahu k manželovi alebo rozvedenému manželovi v prípade, ak ide o spoločný byt manželov alebo rozvedených manželov, pričom o takýto právny vzťah v danej veci nejde, pretože predmetný byt je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa však odvolací súd zastáva názor, že v danej veci je potrebné aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože právo v zmysle tohto zákonného ustanovenia patrí každému z manželov počas trvania manželstva, avšak zostáva manželom zachované aj po zániku ich manželstva, pokiaľ nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva, a keď ešte stále plynie trojročná lehota v zmysle ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V danej veci pritom navrhovateľka podala návrh v čase, keď boli s odporcom ešte manželia a k rozvodu ich manželstva došlo až v priebehu konania. Z uvedeného dôvodu potom odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci nie je daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka, ktorého aplikácia nesmie byť mechanická, pričom jedným z pravidiel pri jeho aplikácii je aj to, že toto ustanovenie nemožno použiť, ak aplikácia príslušnej právnej normy vedie k tomu istému výsledku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po doplnení dokazovania v naznačenom smere súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní tak, aby bolo preskúmateľné a bude sa zaoberať aj námietkami odporcu, uvedenými v odvolaní. Názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný (§ 226 OSP). V novom konaní rozhodne súd prvého stupňa o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, vypočul svedkov a oznámil prečítaním obsah pripojených listín.

Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

Podľa listiny označenej - List vlastníctva č. XXXX k.ú. X. obec T. stavby obytný dom č.o. XX, XX súpisné číslo XXX na parcele č. XXXX/X a byt č. XX 4. p. vchod č.o. 36 podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku: XXX/XXXXX pod B/5 sú evidované vo vlastníctve účastníkov konania v celosti.

Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 05.11.2009 č.k. 7C/229/2009 - 24 nariadil predbežné opatrenie v tomto znení: Súd ukladá odporcovi, aby dočasne a to do právoplatného skončenia konania o vylúčení odporcu z užívania bytu nevstupoval do 3-izbového bytu č. 16 nachádzajúceho sa na 3. poschodí na adrese W. XX v T. v bytovom dome súpisné číslo XXX k.ú. X. na parcele č. XXXX/X zastavané plochy a nádvorja o výmere XXX m² zapísanú na LV č. XXXX.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 18.01.2010 č.k. 6Co/50/2010 - 47 uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 05.11.2009 pod č.k. 7C/229/2009 - 24 potvrdil.

Účastníci konania sú bývalými manželmi. Manželstvo uzavreli 11.08.2001. Návrh na zrušenie manželstva rozvodom bol podaný na Okresnom súde Nitra dňa 20.01.2009. Návrh podala navrhovateľka voči odporcovi, to znamená, že účastníci v tomto konaní vystupovali v rovnakom procesnom postavení. Okresný súd Nitra dňa 29.06.2010 č.k. 9C/9/2009 - 298 manželstvo účastníkov konania rozviedol. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 02.12.2010 č.k. 7Co/157/2010 - 378 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.12.2010. Návrh na začatie konania vo veci sp. zn. 15C/257/2009 navrhovateľka podala na Okresnom súde Nitra dňa 09.12.2009 v tom čase účastníci konania boli manželmi, avšak v rozvodom konaní. Navrhovateľka návrh o rozvod manželstva sp. zn. 9C/9/2009 podala na Okresnom súde Nitra dňa 20.01.2009. Súd v tejto veci rozhodol rozsudkom 17.02.2012 v tom čase manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené, ktorý rozsudok nadobudlo právoplatnosť 20.12.2010.

Podľa rozhodnutia Obvodného úradu Nitra odbor všeobecnej vnútornej správy 04.02.2011 Pk-XXXX/XXXX-BO bol odporca uznaným vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch drobným ublížením na zdraví, hrubým správaním sa, ktorého sa dopustil tým, že dňa 28.09.2009 asi o 18:30 hod. pred obytným blokom č. XX na X. ulici slovné a fyzicky napadol navrhovateľku a chytil ju za vlasy a mykal jej ich rukami a robil jej schválnosti tak, že ju nechcel pustiť do vchodu na X. ul. č. XX, T.. Toto rozhodnutie bolo zrušené Odborom priestupkov sekcia verejnej správy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky 27.05.2011 číslo G.-XXXX/XXXXXX/TZK a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Podľa oznámenia Odboru všeobecnej vnútornej správy Obvodného úradu Nitra zo dňa 03.08.2011 táto vec nie je právoplatne skončená.

Navrhovateľka vo svojom prednese tvrdila, že odporca ju začal psychicky týrať tým, že jej odopieral a znemožňoval spánok. Začiatkom decembra 2008 jej odporca tvrdil, že ju priviaže k radiátoru. Dňa 26.12.2008 ju napadol v byte. Fyzicky ju chytil a udrel po líci a fackoval a kopal. Na druhý deň vzal dieťa. Dňa 25.03.2009 sa jej odporca vyhrážal, že skončí v dvoch igelitových vreciach. Dňa 14.05.2009 sa snažil jej dieťa zobrať a stúpil jej pritom na nohy. Dal jej niekoľko faciek. Na byte je vymenená zámka. Z bytu sa vystaňovala v marci 2009 a odvtedy býva u svojej matky Z., X. XX, T., do sporného bytu sa vrátila v septembri 2009 a v spornom byte býva od 03.11.2009 až doteraz. Odporca od 03.11.2009 doteraz v byte nebol. Odporcu sa bojí, má z neho strach.

Odporca vo svojom prednese tvrdil, že v byte bol naposledy koncom septembra 2009, kľúč od bytu nemá, lebo navrhovateľka tri alebo štyrikrát vymenila zámku. Poprel psychické násilie v mesiaci október 2008. Nie je pravda, že navrhovateľke odopieral a znemožňoval spánok. V decembri 2008 nepovedal navrhovateľke, že ju priviaže k radiátoru. Dňa 26.12.2008 nenapadol navrhovateľku, ale navrhovateľka ho napadla. Navrhovateľku neuderil po líci, nefackoval a nekopal. Neuniesol spoločné dieťa. Navrhovateľke sa nevyhráža. Nie je pravda, že tvrdil, že skončí v dvoch igelitových vreciach. Navrhovateľke sa nevyhrážal na ulici. Dňa 14.05.2009 nestúpil navrhovateľke na nohu.

Súd vypočul svedka V., ktorý je strýkom navrhovateľky, teda je v blízkom príbuzenskom pomere. Svedok vypovedal, že účastníci konania sa rozišli. Matka odporkyne Z. W. mu povedala, že odporca jej zobral horáky z plynového sporáka v novembri 2009 a navrhovateľka nemala na čom variť. Tieto horáky boli uložené v oceľovej skrinke.

Svedok I. I. S. vypovedal, že navrhovateľka je jeho bývalou kolegyňou a voči navrhovateľke a odporcovi je v priateľskom pomere. Odporca v roku 2008 ho požiadal, aby navrhovateľku nevozil do práce.

Svedkyňa Z. W., matka navrhovateľky vypovedala, že navrhovateľka ako dcéra sa jej sťažovala, že je vyčerpaná, nestíha s prácou, je nevyspatá a to v októbri alebo v novembri 2008. Odporca ju nenechá spať a stále ju núti ku komunikácii. Prvý decembrový týždeň 2008 bola v byte W. XX, T., v ktorom odporca navrhovateľku dohnal do plaču. Celá debata bolo doťahovanie a urážanie. Odporca ju nasilu držal v byte nad vaňou a nechcel ju pustiť, aby odišla. Po Vianociach 2008 videla modriny na tele navrhovateľky. Odporca jej povedal, že navrhovateľku ubil a to na druhý deň po Štedrom večeri 2008. Dňa 25.03.2009 sa odporca vyhrážal navrhovateľke, že skončí v dvoch vreciach, že má opretú zbraň o dvere a že ju nepoužije na mačku. V máji 2009 odporca odmontoval z motorového vozidla 4 kolesá a postavil vozidlo na tehly. Neskoršie vozidlo odniesol na neznáme miesto. V máji 2009 odporca v návale hnevu uchytil navrhovateľkinu kabelku nasadol do vozidla a odišiel. Dňa 28.09.2009 počula, že odporca navrhovateľke

nadával, chytil navrhovateľku zozadu za vlasy a začal ju kvákať za vlasy, ďalej bola prítomná v byte na W. ulici, v ktorom byte policajti zbrane vyfotili a potom ich odobrali.

Odporca v písomnom stanovisku zo dňa 25.11.2011 napísal, že návrh na začatie konania považuje za neopodstatnený a zbytočný. Neboli splnené hmotnoprávne podmienky a nie je daná ani aktívna ani pasívna legitímácia na podanie návrhu podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 OZ. Skutočnosti tvrdené navrhovateľkou neboli preukázané. Účastníci konania spolu nežijú od 27.12.2008, okrem toho nie sú manželmi. Odporca žije v X. Vypočúvané osoby - svedkovia, ktorých označila navrhovateľka. Ide o osoby blízke navrhovateľke, z toho dôvodu namieta ich objektívnosť a hodnovernosť. Priestupkové konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené.

Navrhovateľka vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 03.01.2012 napísala, že aktívna aj pasívna legitímácia je daná, odporca sa preukázateľne dopustil fyzického a psychického násillia na nej, v tomto konaní pokračoval. Podával rôzne podnety s cieľom kriminalizovať jej osobu. Tieto konania odporcu považuje za psychický teror, ktorý doposiaľ trvá. Odporca má kde bývať a to v dome svojich rodičov. Ochrana jej zdravia a života je jej povinnosťou. BSM účastníkov konania doposiaľ nie je vyporiadané. Odporca sa dopúšťa opätovne psychického násillia, lebo od 27.11.2011 protiprávne zadržáva syna v X..

Obvodný úrad Nitra rozhodnutím zo dňa 17.06.2010 Pk XXXX/XXXX - Ga rozhodol, že odporca bol uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ustanovenie § 49 ods. 1 písmena d) Zákona o priestupkoch, lebo dňa 14.05.2009 došlo k vzájomnej hádke medzi ním a navrhovateľkou a tejto zo zeme vzal bez jej súhlasu kabelku s osobnými vecami, kde následne hľadal kľúče od osobného motorového vozidla a túto odniesol do škôlky, čím ju vystavil riziku odcudzenia cudzou osobou, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 26.07.2010.

Podľa písomného záznamu Obvodného úradu Nitra zo dňa 29.12.2010 Pk XXXX/XXXX - Bo podľa § 76 ods. 1, písmena f) v súlade s § 76 ods. 2 Zákona o priestupkoch - Obvodný úrad Nitra rozhodol, že priestupkové konanie vo veci po spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1, písmeno d) tým, že dňa 26.12.2008 mal odporca fyzicky napadnúť navrhovateľku, tak, že ju mal udrieť po tvári a opakovane ju kopnúť do nohy zastavil podľa § 76 ods. 1 písmena f) Zákona o priestupku z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikla.

Navrhovateľ na Krajskom súde v Nitre uviedla, že odporca jej zobral syna zadržoval ho od 27.11.2011 do 03.02.2012. Odporca od rozhodnutia súdu prvého stupňa v byte nebol. Čo sa týka priestupkových konaní v dvoch prípadoch sa stalo, že priestupkové konanie bolo zastavené. V jednej veci sa stalo, že bol vinný z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ktorý je právoplatný a neskôr jej bolo oznámené, že to tak nebolo. Je vedené konanie 21T/112/2009. Odporca od bytu nemá kľúče sa konanie o vyporiadanie BSM prebieha. Odporcu do bytu nevpustila, neotvárala, preto odporca kľúčom poškodil vchodové dvere. Odporca uviedol, že všetko čo sa deje, sa deje kvôli bytu. V decembri 2008 mu oznámila, že nechce s ním žiť, keď po dvoch až troch mesiacoch videla, že nechce odísť začala stupňovať násillie voči nemu a obmedzovať v užívaní bytu. Stalo sa, že si išiel nabrať vodu, pričom navrhovateľka sa postavila tak, aby mu v tom zabránila. Podarilo sa mu nabrať vodu do pohára a následne navrhovateľka mu napľula do tváre a potom jej dal facku. Po asi štvrt'hodine odišiel z bytu. Nie je pravda, že by ju domlát'il. Čo sa týka odopierania spánku navrhovateľke, vysvetľuje to tak, že s navrhovateľkou komunikoval, pretože chcel zistiť, že čo sa deje. Bolo to vo večerných hodinách z dôvodu, že čakal, kým syn zaspí. V roku 2009 bol v kontakte cez skype so synom, avšak nie je pravda, že sa navrhovateľke vyhrážd'al. Teraz je so synom v telefonickom kontakte, volá mu každý deň, avšak za posledné 4 mesiace sa mu podarilo dovolať len štyrikrát. Nie je pravda, že by sa v týchto telefonických rozhovoroch vyhrážd'al navrhovateľke. Právny zástupca odporcu uviedol, že dôkazné bremeno je na navrhovateľke, pričom podľa neho v konaní nepreukázala, že odporca sa chová tak, aby odôvodňovala zbaviť ho práva užívať predmetný byt.

V zápisnici Okresného súdu Nitra zo dňa 19.03.2013 je napísané:

Navrhovateľka uviedla: V konaní 26P/139/201 je založený psychologický posudok č. 42/2012 v tomto spise na č.l. 157 až na č.l. 179. Opieram sa o zákonné ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka s použitím § 853. Citujem zrušujúce uznesenie krajského súdu: "Na rozdiel od súdu prvého stupňa, však odvolací súd zastáva názor, že v danej veci je potrebné aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože právo v zmysle tohto zákonného ustanovenia patrí každému z manželov počas trvania manželstva, avšak zostáva manželom zachované aj po zániku ich manželstva, pokiaľ nedošlo k

vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva, aj keď ešte stále plynie trojročná lehota". Ja som podala návrh na vyporiadanie BSM pod sp. zn. 9C/179/2011, táto vec nie je právoplatne skončená. Odporca bol naposledy v byte na jeseň v roku 2009. Odvtedy tam nebol. Ja mám kľúče od bytu v byte bývam ja a môj maloletý syn I. X., nar.: XX.XX.XXXX. V byte bývajú ďalšie osoby: môj súčasný priateľ N.. G. Y., dátum narodenia neviem povedať, bytom X. č.d. neviem povedať, okr. U.. Iné osoby tam nebývajú.

Vec 21T/112/2009 nie je právoplatne skončená. Vec 5T/119/2010 je právoplatne skončená. Krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra, rozsudok krajského súdu bol vyhlásený 27.11.2012 č.k. 1To/94/2012 - 220. Išlo o prečin zanedbania povinnej výživy. Odporca bol uznaný vinným podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku a § 207 ods. 1 Trestného zákona - trestný čin zanedbania povinnej výživy. Krajský súd oslobodil odporcu v konaní 4T/39/2010.

Ja sa neviem vyjadriť ohľadne:

- a) vyšetrovacieho spisu ČVS: B. XXX/X B. NR-XXXX.
- b) ORP XXX/X B. NR-XXXX + následný priestupkový spis konanie bolo zastavené, lebo nebola vec prejednaná v lehote
- c) 4T/39/2010 odporca bol oslobodený v zápisnici sa priznal, že vošiel do cudzieho bytu proti vôli jeho obyvateľov, pod tým treba rozumieť byť mojej matky
- d) v priestupkovom konaní bol uznaný vinným A2010/04909
- e) 28.09.2009 vec nebola včas ukončená a bola zastavená z dôvodu uplynutia lehoty na prejednanie A/2010/05791, podľa mňa skutok sa stal čo potvrdili dvaja svedkovia
- f) 21T/112/2009, vo veci bude pojednávanie 27.03.2013,
- g) vec 24P/513/2008 je doteraz skončená,
- h) 26P/139/2011 vec je rozpojednávaná, je vydané predbežné opatrenie, ktoré pozastavuje styk otca s mal. dieťaťom.
- i) vec 5T/119/2010 je právoplatne skončená, ide o trestný čin zanedbania povinnej vyživovacej povinnosti.
- j) vec ČVS:ORP-XX/X B. NR-XXXX odporca je obvinený z prečinu únosu a poškodzovania cudzích práv vec je pravdepodobne u vyšetrovateľa alebo na prokuratúre.

Právny zástupca odporcu uviedol: Rozhodnutie, o ktoré súd ustanovenie opiera svoj právny názor čo sa týka apelu navrhovateľky na § 146 ods. 2, dovoľujeme si poukázať na právny názor súdu na strane 8 uznesenia zo dňa 11.10.2012, s čím sa plne stotožňujeme ako je že pre rozhodnutie vo veci, je potrebné vykonať dokazovanie pripojením priestupkových a trestných spisov, čo sa udialo. V tejto súvislosti poukazujeme na tú skutočnosť, že súd by sa mal pridrižovať iba právoplatne skončených vecí a nie je možné v tomto konaní rozhodovať alebo vstupovať do právomoci iných senátov alebo samosudcov. Preto vyjadrenia navrhovateľky k ešte neskončeným konaniam považujeme za irelevantné. Čo sa týka tzv. "únosu", podľa môjho názoru a vedomostí je táto vec len asi v prípravnom konaní.

Ďalej navrhovateľka vypovedala: Chcela by som reagovať na vyjadrenie právneho zástupcu odporcu, že občiansky súd vlastne hodnotí dôkazy v zmysle Občianskeho súdneho poriadku a v tejto veci nie je dôležité, či trestné konania boli právoplatne skončené alebo nie, toto je dôležité v trestnej veci, kde je to priťažujúca okolnosť, keď už bol právoplatne odsúdený pre iný trestný čin. Chcela by som povedať, že odporca komunikuje so synom telefonicky, mal. syn má 10 rokov, a v týchto telefonických hovoroch špinavo, vulgárne nadáva mne pred dieťaťom a vyhráža sa opätovne únosom. Taktiež povedal, že v blízkej budúcnosti bude v byte čo u dieťaťa vzbudilo strach a obavu.

Zástupca odporcu predniesol: Čo sa týka obvinení vypovedaných navrhovateľkou v druhej časti prednesu, tieto je potrebné preukázať. My tvrdíme, že odporca má doposiaľ právo bývania v tomto byte s poukazom na to, že vo veci bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým mu bolo zakázané vstupovať do bytu. Ja sa neviem vyjadriť k tomu, či sa chce odporca vrátiť do bytu alebo sa nechce vrátiť. V tomto smere ja sa neviem vyjadriť.

V záverečnom návrhu navrhovateľka uviedla: Teda žiadam, aby v zmysle podaného návrhu zo dňa 08.12.2009 môjho písomného návrhu na doplnenie dokazovania doplnenia skutkového stavu zo dňa 10.01.2011, návrhu na doplnenie dokazovania z 08.09.2011, právneho objasnenia návrhu zo dňa 28.11.2011, môjho vyjadrenia k stanovisku odporcu k žalobe zo dňa 03.01.2012 ako aj k návrhu na doplnenie dokazovania skutkového a právneho stavu veci zo dňa 14.01.2013 ako aj vykonaného dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v

súdnych spisoch Okresného súdu Nitra č.k. 7C/229/2009, 9C/9/2009, 24P/513/2008, 21T/112/2009, 5T/119/2010, ako aj v priestupkových spisoch vedených Obvodným úradom v T. a vykonanými svedeckými výpoveďami svedkov. Súd vylúčil odporcu z užívania trojizbového bytu č. XX na adrese W. XX v T. a zaviazal ho na úhradu trov konania ako aj trov predbežného konania spolu vo výške 132,50 eur.

V záverečnom návrhu právny zástupca odporcu uviedol: S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 11.10.2012 v zmysle jeho pokynov a právneho názoru vyjadreného v tomto uznesení, a s poukazom na doteraz vykonané dokazovanie máme za to, že navrhovateľka v tomto konaní neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala také správanie odporcu, ktoré by sa dalo subsumovať po ustálení z vylúčenia užívania bytu a preto žiadame návrh v celom rozsahu zamietnuť a navrhovateľku zaviazat' k náhrade trov konania.

Súd ďalej doplnil dokazovanie oboznámením a prečítaním priestupkových spisov Obvodného úradu v Nitre, z ktorých zistil tieto skutočnosti:

1. Priestupkový spis Pk-XXXX/XXXX - podľa záznamu z 12.08.2009 vec navrhovateľky odložená podľa ustanovenia § 66 ods. 2 písmena a) Zákona o priestupkoch z dôvodu, že výsledky objasňovania neodôvodňujú začatie konania o priestupku (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu).

2. Priestupkový spis Pk-XXX/XXXX - 14.04.2010 navrhovateľka, vec odložená § 66 ods. 2 písmeno a) tohto istého zákona z dôvodu, že došla správa o výsledku objasňovania priestupku neodôvodňuje začatie konania o priestupku

3. Priestupkový spis Pk-XXX/XXXX - 30.03.2010 záznam navrhovateľka, vec odložená podľa § 66 ods. 2 písmeno a) Zákona o priestupkoch z dôvodu, že došlo oznámenie neodôvodňuje začatie konania o priestupku.

4. Priestupkový spis Pk-XXXX/XXXX - odporca, rozhodnutie o priestupku 17.06.2010, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 26.07.2010. J. (t.j. odporca) sa uznáva vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu § 49 ods. 1 písmena d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že úmyselne narušil občianske spolunažívanie hrubým správaním a to tak, že potom, ako dňa 14.05.2009 o 7,45 hod. došlo k vzájomnej hádke medzi ním a jeho manželkou, tejto zo zeme vzal bez jej súhlasu kabelku s osobnými vecami, kde následne hľadal kľúče od spoločného motorového vozidla, a túto odniesol do škôlky, ktorú navštevuje ich syn, kde kabelku odložil do neuzamknutej skrinky, čím ju vystavil riziku odcudzenia cudzou osobou, pričom veci sa našli nepoškodené, za čo sa mu ukladá sankcia pokarhanie.

5. Priestupkový spis Pk-XXXX/XXXX podľa písomného upovedomenia 29.12.2010 Oddelenie priestupkové Odbor všeobecnej vnútornej správy Obvodný úrad Nitra - v zmysle § 76 ods. 2 Zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov Vás ako obvineného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písmena d) Zákona, ktorého ste sa mali dopustiť 26.12.2008 fyzickým napadnutím N.. I. X. upovedomujem o tom, že priestupkové konanie bolo v zmysle § 76 ods. 1 písmena f) zastavené, nakoľko zodpovednosť za priestupok zanikla dňa 26.12.2010 (odporca).

6. Priestupkový spis Pk-XXXX/XXXX - odporca rozhodnutie 27.05.2011 Odbor priestupkov, sekcia verejnej správy Ministerstvo vnútra SR SVS-OP-XXXX/XXXXXX/TZK. Ministerstvo vnútra SR rozhodnutie Obvodného úradu Nitra číslo Pk-XXXX/XXXXBo zrušuje a vec mu vracia na nové prejednanie a rozhodnutie. V listine oddelenie priestupkové Obvodný úrad Nitra 13.01.2012 adresovanej navrhovateľke je okrem iného napísané: Rozhodnutie o tomto priestupku sa stalo právoplatným vyhlásením rozhodnutia 15.12.2011 t.j. deň pojednávania. Keďže dňa 28.09.2011 uplynula dvojročná prekluzívna lehota tým zodpovednosť za priestupok v zmysle § 20 Zákona o priestupkoch zanikla.

Súd ďalej zistil tieto skutočnosti:

Trestný spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/112/2009 dňa 27.03.2013 bol vyhlásený rozsudok, podľa ktorého súd odporcu oslobodil spod obžaloby pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že dňa 25.03.2009 sa mal vyhrážať navrhovateľke zabitím tým spôsobom, že počas komunikácie so svojím synom I., ktorý bol spolu so svojou matkou navrhovateľkou v Nitre, prostredníctvom internetovej služby skype povedal, že použije samopal, ale nie na mačku, ale na niekoho iného a že navrhovateľka skončí

v dvoch igelitových vreciach a že si môže vybrať, či horizontálne alebo vertikálne na polovicu, čím u navrhovateľky vyvolal dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný (t.j. odporca) stíhaný a oslobodzuje spod obžaloby pre prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písmeno a), ods. 2 písmeno a), b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že dňa 27.12.2008 v čase od 10.00 hod. do 12.30 hod. opustil so svojím synom I., nar.: XX.XX.XXXX spoločnú domácnosť v T., na W. ulici č. XX, pričom starej matke I. Z. W. povedal, že idú na prechádzku a následne bez vedomia navrhovateľky, matky I., s ním odcestoval do X. republiky, kde sa s ním zdržiaval a odmietal ho matke vydať, pričom dňa 24.03.2009 mu bol syn I. odňatý pri výkone rozhodnutia súdu M. č.k. R-I-XXX/XX zo dňa 23.03.2009 za asistencie polície, pretože skutok nie je trestným činom z dôvodov, že trestnosť činu zanikla, keďže odporca podľa § 86 písmeno a) Trestného zákona svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, ako súd rozhodol, ako i z dôvodu, že bolo preukázané, že trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky. Horecítovaný rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 27.11.2012 č.k. 1To/94/2012 - 220 rozhodol, že odporca je vinný, že v období od 01.03.2010 do 10.04.2012 si ako otec maloletého I. X., nar.: XX.XX.XXXX z neobstaranosti neplnil riadne vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine, čím dlhuje na výživnom 2.784,60 eur teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil z neobstaranosti zákonnú povinnosť vyživovať iného, tým spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa zákonného ustanovenia § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychologického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov, alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa zákonného ustanovenia § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa zákonného ustanovenia § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne, spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním alebo udržiavaním.

Podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak dôjde medzi manželmi k nehode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo sa ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Zistený skutkový stav treba posúdiť podľa horecítovaných zákonných ustanovení.

Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané tieto skutočnosti:

a) Navrhovateľka návrh na začatie konania podala na Okresnom súde Nitra dňa 19.12.2009, ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú návrhom na začatie konania.

b) Účastníci konania sú bývalými manželmi. Manželstvo bolo uzavreté 11.08.2011. Bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 29.06.2010 č.k. 9C/9/2009 - 298, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2010, ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú obsahom spisu Okresného súdu T. sp.zn. 9C/9/2009 - 298.

c) Účastníci konania zaniknuté BSM nevyporiadali dohodou a zaniknuté BSM účastníkov nebolo vyporiadané súdom, ktoré skutočnosti súd mal za preukázané vypočutím navrhovateľky a odporcu.

d) Podľa LV č. XXXX k.ú. X. obec T. nehnuteľnosti parcela č. XXXX/X zastavané plochy a nádvorcia výmera XXX m² a stavba obytný dom č.o. XX,XX súpisné číslo XXX, na parcele č. XXXX/X a byt a

nebytové priestory vchod: č.o. XX a 4. b. Byt č. XX podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku 745/11584 účastník právneho vzťahu B/odporca a navrhovateľka spoluvlastnícky podiel 1/1, ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú listinou - LV č. XXXX k.ú. X. obec T..

e) Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 05.11.2009 č.k. 7C/229/2009 - 24 nariadil predbežné opatrenie a uložil odporcovi, aby dočasne a to do právoplatného skončenia konania o vylúčenie odporcu z užívania bytu nevstupoval do 3-izbového bytu č. 16, nachádzajúceho sa na 3. poschodí na adrese W. XX v T. v bytovom dome súpisné č. XXX k.ú. X. na parcele č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² zapísaných na LV č. XXXX. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 18.02.2010 č.k. 6Co/50/2010 - 47 horecitované uznesenie súdu prvého stupňa (t.j. Okresného súdu Nitra) potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.03.2010. Tieto skutočnosti súd mal za preukázané obsahom spisu sp. zn. 7C/229/2009.

f) Účastníci konania majú medzi sebou rôzne nedorozumenia a nezhody, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané vypočutím navrhovateľky a vypočutím odporcu, obsahom rozvodového spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/9/2009, ako aj obsahom spisov Obvodného úradu Nitra Pk-XXXX/XXX, Pk-XXXX/XXXX. Tieto skutočnosti mal súd za preukázané aj výpoveďami svedkov: V.. N. B., I.. I. S., a Z. W.. Súd tieto svedecké výpovede vyhodnotil ako pravdivé, lebo opak nebol doteraz preukázaný. Súd pritom identifikoval a starostlivo uvážil objektívne a subjektívne faktory. Teda bral do úvahy schopnosť správneho a presného vnímania stav zmyslov horeuvedených svedkov, ich pamäť, schopnosť svedkov vnímanej skutočnosti a javy reprodukovať. Súd zistil a skúmal z akých prameňov získali svedkovia vedomosti o skutočnostiach, o ktorých vypovedali. Svedkovia uviedli presný prameň svojich vedomostí. Bral do úvahy objektívne faktory - vzťah svedkov k účastníkom konania, k veci. Tiež bral do úvahy ich rozumovú vyspelosť. Pri hodnotení svedeckých výpovedí postupoval v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Svedkyňa Z. W., je matka navrhovateľky, svedok V.. N. B. je strýkom navrhovateľky a svedok I.. I. S. je v priateľskom pomere s účastníkmi konania.

g) V byte bývajú: navrhovateľka jej maloletý syn a jej súčasný priateľ N.. G. Y., ktorú skutočnosť súd zistil vypočutím navrhovateľky.

h) Právny zástupca odporcu nevedel vypovedať, či má odporca záujem vrátiť sa do bytu, alebo sa do bytu nechce vrátiť.

i) Odporca v byte nebýva, ktorú skutočnosť súd mal za preukázanú vypočutím navrhovateľky.

Vylúčenie spoluvlastníka z užívania spoločnej veci je výnimočným riešením. Ide o pomerne veľký zásah do jeho práv - odporcu. Právo však musí chrániť slabšiu stranu aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva. Subjekt práv - t.j. odporca, ktorý zasahuje do práva druhého subjektu na pokojný a zdravý život je v tom, aby odporca bol obmedzený alebo úplne vylúčený zo svojho spoluvlastníckeho práva a teda z takých práv, aké mu ako spoluvlastníkovi vyplývajú zo zákonných ustanovení § 123 OZ a § 144 OZ. Súd je toho názoru, že zákonné ustanovenie § 146 ods. 2 OZ možno aplikovať aj v prípade takéhoto existujúceho násillia alebo jeho hrozby v čase, keď ešte trvá. Horeuvedený byt je v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch účastníkov konania ako bývalých manželov. Existuje tu fyzické násillie, ako aj hrozba násillím vo vzťahu odporcu voči navrhovateľke. Teda súd je toho názoru, že toto ďalšie spolužitie je neznesiteľným a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Totiž podľa zákonného ustanovenia § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Súd mal za preukázané, že ku dňu 17.01.2012 (tento deň bol vyhlásený rozsudok) účastníci konania neboli manželmi. Túto skutočnosť mal súd za preukázanú rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 29.06.2010 č.k. 9C/9/2009 - 298, ktorým bolo zrušené manželstvo účastníkov konania rozvodom právoplatne ku dňu 20.12.2010. Súd ďalej poukazuje na to, že horecitované zákonné ustanovenie § 146 ods. 1, ods. 2 OZ rieši nezhody o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva medzi manželmi. Zákonné ustanovenia § 705a OZ rieši - spoločného užívateľa bytu. Účelom úpravy podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je obmedzenie násillného správania manželov pri nezhodách o právach a povinnostiach, vyplývajúcich z ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom obmedzenie, resp. vylúčenie užívacieho práva prichádza do úvahy len vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti dochádza k fyzickému alebo psychickému násilliu, resp. k

hrozbe takýmto násilím. Násilie nemusí vykazovať znaky trestného činu, postačí, ak pôjde o priestupok proti občianskemu spolužitiu. Predpokladom pre použitie vyššie uvedenej občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi je: a) existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu, b) existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte, c) existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia, čo i len hrozby takéhoto násillia, d) realizácia násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo v byte, nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve, e) neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z dôvodov uvedených písmenom c) a d). Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia musí mať značnú intenzitu, teda musí byť spôsobilé natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné. Od stupňa fyzického, či psychického násillia alebo hrozby takýmto násilím, závisí aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom smere, či súd iba obmedzí užívacie právo jedného manžela k domu alebo k bytu, alebo či manžela, páchajúceho fyzické, či psychické násillie, z užívania domu alebo bytu úplne vylúči. Právo v takomto prípade chráni slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva. Ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka, avšak ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom dome či byte. Vzťahy medzi manželmi týkajúce sa bytu a domu z dôvodov uvedených v § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka možno na návrh jedného z nich upraviť aj dočasne, a to vydaním predbežného opatrenia (§ 76 OSP).

Súd túto vec právne posúdil podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v tejto veci je potrebné aplikovať toto zákonné ustanovenie, lebo podľa tohto zákonného ustanovenia patrí každému z manželov právo podľa tohto zákonného ustanovenia počas trvania manželstva, ktoré však zostáva manželom zachované aj po zániku ich manželstva, lebo nedošlo k vyporiadaniu ich zaniknutého BSM, a teda stále plynie trojročná lehota podľa zákonného ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka podala návrh na začatie konania na Okresnom súde Nitra dňa 09.12.2009. V tomto čase boli navrhovateľka a odporca manželmi, ich manželstvo bolo zrušené rozvodom počas tohto súdneho konania. Z tohto dôvodu nie je možné aplikovať zákonné ustanovenie § 705a Občianskeho zákonníka, lebo toto zákonné ustanovenie upravuje obmedzenie alebo vylúčenie z užívania bytu vo vzťahu k manželovi alebo rozvedenému manželovi, pre prípad, že ide o spoločný byt manželov alebo rozvedených manželov. V tejto veci o takýto právny vzťah nejde. Nie je daný dôvod na aplikáciu zákonného ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka. Aplikácia zákonného ustanovenia § 3 OZ nesmie byť mechanická, lebo jedným z pravidiel pri aplikácii § 3 OZ je aj to, že toto ustanovenie - teda § 3 OZ nemožno použiť, ak aplikácia príslušnej právnej normy vedie k tomu istému výsledku.

Súd horeuvedené skutočnosti považoval za preukázané, z horeuvedených dôkazov vychádzal, pri hodnotení dôkazov sa riadil voľnou úvahou a vec právne posúdil podľa horecitovaných zákonných ustanovení.

Súd opätovne pripomína, že odporca v byte nebýva. Súdu sa nepodarilo zistiť, či odporca má záujem vrátiť sa do bytu alebo nemá záujem vrátiť sa do bytu. Súd skúmal existenciu fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existenciu čo i len hrozby takéhoto násillia. Ďalej realizáciu násillia vo vzťahu k navrhovateľke alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom byte alebo v byte BSM, neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z dôvodov horeuvedených. Ďalej prípadnú intenzitu, zníženie kvality spolužitia, či toto spolužitie je možné objektívne považovať za znesiteľné. Súd je jednoznačne toho názoru, že navrhovateľka v tomto smere neunesla dôkazné bremeno, nepreukázala existenciu horeuvedených podmienok na postup podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 OZ. Súd tiež preveroval, či sú dané podmienky na postup podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 OZ. V tomto smere mal jednoznačne za preukázané, že nie sú splnené podmienky na post podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že navrhovateľku treba v tomto smere považovať za slabšiu stránku s poukazom na to, že ide o fyzickú osobu ženského pohlavia. Podobne skúmal tieto podmienky aj voči maloletému dieťaťu. Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi sú rôzne nedorozumenia a nezhody, ktoré riešil Obvodný úrad Nitra v priestupkových konaniach a tiež boli riešené v trestnom konaní pred Okresným súdom v Nitre (tak ako je horeuvedené).

Súd znovu pripomína, že napriek týmto skutočnostiam nie je daný predpoklad na postup podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 OZ. Tiež maloleté dieťa účastníkov konania možno považovať za slabšiu stránku. Súd preto návrh v celom rozsahu zamietol. Súd za správanie odporcu mal za to, že nie sú tu dôvody za úplné vylúčenie z užívania bytu. Nebolo preukázané, že predchádzajúce spolužitie je

neznesiteľné. Prípadne, že existuje hrozba násilia. Odporca v byte nebýva a preto, členov domácnosti navrhovateľky neohrozuje t.j. navrhovateľku jej priateľa a maloletého syna. Teda neexistuje žiadne takéto psychické a emocionálne násilie, ktoré by sa vyskytovalo v domácnosti alebo v rodine, ktoré by bolo páchané odporcom a to v horeuvedenej forme. Psychické násilie, je však na rozdiel od fyzického násilia ťažšie dokázateľné.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného ustanovenia § 157 ods. 2 OSP. Účastníkovi konania musí rozhodnutie dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných súvislostiach.

Čo sa týka výpovede svedkov V. I., I. S., Z. W. - súd tieto svedecké výpovede vyhodnotil ako pravdivé, lebo opak v konaní nebol preukázaný. Ich výpovede hodnotil so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Ide o svedkov v blízkom príbuzenskom pomere navrhovateľky (strýc navrhovateľky, priateľ navrhovateľky a matka navrhovateľky). Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa zákonného ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne o náhrade trov konania až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.